

παρεσθετήσεις γιατί είναι γειωδές προσόντα που συγκαταλέγεται χρήσιμη μεταφορική πυκνής οικουμένης περιοχής είναι την ανάπτυξην των πατιώνων υψηλού μερικούς περιοχής περιοχής των είναι την άσκηση της έγκρατες επικοινωνίας, κτλ. Επλέζεται όποια καταβολή λόγων να προσπαθείται υπέρ της εύνυχης λύσεων, του προσχεδιέμενου μεγάλου προβλήματος πολλαπλασιασμού ποσοτάτων και καρποφορίσσουν έγκατισμάτων για την παραγωγή προϊόντων.

Η Nature της 10/22 ιουλίου άναγράφει: «Εκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Νέας Υόρκης θτὶ ταχύτερα ἀμαξοστοιχία, συρρεμένη ὑπὸ ἀτυχίας ήτοι νέου τυπου, διέτρεψεν ἐντὸς 22 μόνον δευτερολέπτων ἐν ὅλοις ἡρηροῖς μίλοις (1609 μέτρα). Τοῦτο ἔντι πρωτωπίου πεζοποιητικής ταχύτητας 162 γχμ., τὴν ὥραν, καὶ ἐπιμένων ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὰς μεζέλλας ἐπεκτάντων ταχύτητας ὅσαι ποτὲ ἐπαρχιακα-ποτικοὶ θηραν. Ή κατὰ τὸν γράφαντος τέως μεγίστη σημειώσεις ταχύτης ήτο ἡ τοῦ αεροπειρίου σιδηροδρόμου τῆς New-Jersey (Ηνωμένες Πολιτείαι). Αμαξοστοιχία, ἀποτελούμενη εἰς εἰδι-κῆς ἀτυχίας βάρους 56 τόνων, διέτρεψε τὴν ἡπ. Νέας Υόρ-σετης μέρι/ φιλαδελφείας γραμμὴν μετὰ μετρητῶν ταχύτητος 147 1/2 γιλιομέτρων καθ' ὥραν.

Ἡ Γαλιλὴ ἐργεῖται. Γεωγραφία πασχαλινήν εἶ τινος ἀμερικανικῆς θηρασίεστεν τὰς ἐπομένας περὶ τὸς καταστάσεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Κολομβίας εἰδίτρεις: "Ἄνευ ἀμφιστέλειας ἡ Κολομβία κεῖται εἰς καταληλοτάτην διά. τὰς ἐπαρτίχας ἐπιχειρεῖθεν θέσιν. Αετπόλει τοῦ ιεροῦ τοῦ Παναγίου, οὗ μεγάλης εσείνη θεταῖ τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ Ειρηνικοῦ Ωκεανοῦ σύνην εν τῷ ἐσωτερικῷ ἔρει πολυρρέμονος πληθών ποτῶν μούς. Λι αὐταῖς αὐταῖς εἴνε τὰ πέρατα δύο ὥκενην καὶ ἐγγὺς λιμένας, εὖ οἵς προτεγγίζουσι τὰ εὐρωπαῖκα καὶ τὰ ἀμερικανικά ἀτυπολιατα. Οἱ πληθυσμὸς τῆς γῆρας ἀνέργεται: εἰς 4 ἑκατομμύρια. Η γῆρας καίτη, ὑπετεγκαμένη ἐπὶ τῶν Κερδιλλείρων, παρευστεῖται μεγάλην ποικιλίαν κλημάτων καὶ πορφύτων. Εἰς τὰ βόρεια αὐτῆς καλλιεργοῦνται δημητρικά εξαιρέτου παιάνητος, ἐνῷ τὰ νότια παρέχονται σακχαροκάλαμον, καπνόν, καψέ, βάρηνκα, ἀσύνθετα, κτλ. Οἱ κάτοικοι, σχοδὸν ἐξ Δωνικήρου γεωργοῦ, ἀγοραζοῦσι τὰ βιομήχανικά προϊόντα, μεταφερόμενα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Η στατιστικὴ δεικνύει τονεύ, ἀνέπτυξεν τῆς γῆρας, ἡ δὲ οὐλη τοσοος αὐταῖς προσωνίζεται ταχυτερά υπὲρ τὴν σύγχρονον Κυβερνητικήν.

ΗΑ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΟΙ ΗΡΑΜΑΤΙΚΟΙ ΝΕΠΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΕΑΤΡΑ ΛΟΗΝΔΩΝ ΙΓ
ανθούσας είντι έτοις γενέθηται οντότητα την οποία
Πολλά ποδλάκια δημιουργούται είτε εν περιοδι-
κοῖς συγχρόμμασιν, είτε καὶ εν ἐφημερίζει περὶ τῆς
δραματικῆς τέχνης καὶ τοῦ θεάτρου καθόλου διέφορα
τὴν αξίαν. Ἐν τῷ *Cosmopolitan* τῆς Νεας Υορκης,
ἐδημοσιεύθησαν γνώμαι περὶ τῆς δραματικῆς τέχνης
καὶ τοῦ θεάτρου διαφόρων δραματικῶν τῆς Γαλλίας.
Ο *Cosmopolitan*, κατὰ τὸν χρόνοντα περὶ αὐτῶν ἐν τῷ
Monde Artistique, ενθήτης ἐξ ὀρχῆς εξειρνόμεσας τοὺς γάλλους
συγχρόμμεις, οἵτινες τιέθοντι λέγεται, τὰ τε αγγλικά καὶ
ἀμερικανικά θέατρα, παρατίθησι σειράν επιστολῶν
καὶ σημειώσεων αὐτῶν. Αρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ Δούνια,
ὅν ἀληθῶς δεν ἀναγνωρίζομεν εκ τῶν τιθεμένων

λόγων εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐν νῷ ἔχοντες δῖα ἐν τοῖς προλόγοις ενδοὶς αὐτοῦ περὶ θεάτρου ὡς ἴδια ματος ὀκολύου γράψει, ἐν νῷ ἔχοντος αὐτὰ τὰ δράματα αὐτοῦ. Οἱ Δομήνικοι εἰν τῷ *Cosmopolitan*: «Ἡ δέ γνώμη μου περὶ τοῦ νεωτέρου θεατροῦ εἶναι ἡ κοινῶς τραπούσα.» Οταν τοῦτον ἐνδιαφέρῃ μὲν ἀγαπη-
ύσσων αὐτὸν καλόν, διατονίαντιον, εὐρίσκων αὐτὸν
κακόν. Η δραματικὴ αἰσθητικὴ μονο περιστρέφεται
ἐν τῷ ὀξιώματι τῆδε, διεποῦν καὶ τὸ τοῦ ἑμοῦ πα-
τρός: οὐ τελεῖται περὶ τοῦ φίλου, οὐ δευτέρᾳ σύντο-
μος, πανταχοῦ δὲ ἐξέγερσις τοῦ ἐνδιαφέροντος». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ συγγραφεὺς τῆς *Denise* καὶ τῆς *Etrangère*, ὁ δὲ συγγραφεὺς τοῦ *Monde où l'on s'ennuie* κ. Ἐ. *Pailletton* ποιεῖται τὸν ἐξηγητικὸν παραδιλ-
λισμόν:

“Εγγον ὅπερ πάιεται ἔστι σιδηρθθδόμικός συρ-
μός βαίνων, καταρράκτης, ἀστραπή, σύριγξ, ὄξανή
μέχρι τελούς δέον νὰ μετάγῃ τοὺς θεατὰς αὐτοῦ
ἐν πάσῃ ταχύτητι, ἀνευ ἀνακοπῆς πλὴν τῆς τῶν
συντόμων σταθμῶν, οἵς ἀποκαλοῦσι διαλειμματα
(entr' actes). Έν τῷ παραβολῇ ταύτῃ, ἀκριβείας ἀλ-
λως τε ἀναμφισθητούν, τὸν λέξης μόνην διαβλέπο
ἀνομιούστατα... ἀξιαν ἐκτιρίσεως ἐν πάσῃ περι-
πτώσει. Ο μὲν συργός συριζεταὶ δὲ δοῦλα συνοίζεται.
Σημειούματα διώκεται ποῦτο περάτῳ ἀνευ λύπης
ἐν τῷ τέλουσται ταύτῃ περιπτώσει, τὸ σύριγμα
οὐδαμόν εἶναι τίποτε μόνον.

ονομάως εστιν ὑποχρεωτικὸν. Οὐδούτῳ Halyer ἐπέχει λιαν ἐπιδέξιως καὶ εὐ-
θυντικός δρός δε μην εἴπη οὐτι οὐδὲν δέοντι γράφει τὰ ἔξι πε-
ρὶ Οὐρανοῦ, δραματικοῖς συγγραφεῖσιν, ἀπόκει-
ται νῦν δύμιλαθμεν περὶ διν ἐπράξαν οἱ θεοί τοις θυμά-
δελφοις. Τούτο οὐκέτι οὐδὲν, μερικοῖς, εἰς σέ δη-
μοθεοῖς.

Ο δὲ Φραγκιστός Σορρέος γράφει: *πάνω οταν*
«Ἐν τῇ φιλολογίᾳ τὸ δέατρον δὲν σίνε τὸ πρῶ-
τον εἶδος, *πάνω* οὐχὶ ἀλλὰ εἶναι τὸ δυσκολώτε-
ρον». Οἰνονίδης φυμπλανῆσθεν ταῦτα ὁ Βίσσαρης λέγει:
«Τὸ προκαλεῖν τὸν γέλωτα ἐπιτυχεῖ πεντακόδιων
ἀνθρώπων ἐπὶ τρεῖς ὥρας εἶναι ἔργον δυσχερές, οὐθι-
κινὴν διατήγεινόν. Τὸ δέατρον, ἐν ταπεῖροι δράματι καὶ
τῇ τακτικῇ βιοὶ διά τοῦ ἐν διαθέρον τοις. Αἱ
διάθεροι διετρικαὶ σχολαὶ εἰσὶν οὐ τέκνη τοῦ ποικιλ-
λεῖν τὰ ἀγτίματα καὶ, ἔστιν ὅτε, συνδέειν τὰ ἀπο-
τελέσθαι μέντα.

Τὸ διύδχυοὶςεθαι δτὶ τὸ θέατρον διορθοῖ τὰ πλη^τ
ταῦταν τῷ λέγειν αὐτωτῷ κάποιτρονέξωραίσει τὸ
πρόσωπον (1). Φήμη μεταβολὴ ν στην οτιόν
Ο Richepin ἐκφέρει περίπου τίνα αὐτῶν τῷ Ηλείη^γ
γνώμην: «Θ σπατιώτης δὲν δύναται νά ἔχει γνώ-
μην περὶ τῆς μάχης ἐν ἥ εὑρεται, πᾶν δτὶ δύναται
νά εἴτε εἶναι μάχεται». Τελευταῖον παρατίθεται
αἱ ωραῖαι κοὶ ἀκοιθεῖς ἄμα γνῶμαι τοῦ George
Ohnet καὶ Jean-Joulien.

Ο εύτυχης συγγραφεὺς τοῦ *Maitre de Forges*
λέγει τὰ ἔξις ἀξιόπιστα καὶ ἀληθῆ:

«Πρέπει δι τησθον ανοι συγχρασθει τα έκδοσιν
ικανών δόσιν ἀφελείας καὶ ἐψιλούσιν ὅτι τως λέγωσιν
οἵτι προστίθενται ν' ἀνακαίνισθαι τὸ θέατρον. Ο

(1) Συγχρόμην, ἂλλ οὐδέ τι κύτη εἰνε ἐπεχλεύην, Ο δὲ
Schiller πληρεστάτης ἀνεξή κατέγει εν οἷς περι τῷ θέατρῳ ως
γῆικον ιδρύματος λέγει.

τάλειος δραματικός τύπος ἀνέκαθεν καθωρισθεὶς
ὑπὸ τῶν ἐλλήνων τραγικῶν καὶ ιωνικῶν, οἵτινες
ἔξηκτισθαν τὸ ἀνθρώπινον πάθος καὶ τὴν μωρίαν
αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ Αἰσχύλου δὲ καὶ τοῦ Αριστοφάνους
τὰ μέγιστα τῶν πνευμάτων πάντων τῶν χρόνων οὐ-
δέν επράξαν, οὐ νὰ βαδίσωμεν ἐν τῷ δαιτὺλῷ ἀνεψυ-
μένῳ βίῳ. Η πρωτοτυπία αὗτῶν συνιοταται εἰς τὸ
μεταβάλλειν ἐπ' ὀλίγον τὸν μόνον τοῦ ἄσματος, ὅπερ
ἴδουσι βαίνοντες, ἀλλ' οἱ λόγοι ἐμειναν οἱ αὐτοί.
Οὕτως ἐκεῖνοι οἵτινες πρεστάτηται τηλέσθαντες ὅτι
προτίθενται τὰ πάγτα, ν' ἀνατρέψωσι προκαλούσι
τὸν ἐμὸν γέλωτα,^π τὸν διδόμενον ἡ πάτηται.

'O de Julien;

Τὸ σοβαρὸν θέατρον ἐδτὶ πλέον ἡ ζωὴ δικῶν τοῦ βίου. Ἐστὶ μέρος τοῦ βίου τιθέμενον ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετὰ τέχνης. Ἐστίν ἡ εἰδονή λωσίς τοῦ βίου διὰ τῆς τέχνης.

Αὗται αἱ διάφοροι γγνῶμαι δραματικῶν περὶ θεάτρου.

Ἐν τοῖς θεάτροις Ἀθηνῶν ἐδιδάχθυσαν τὰς ἑξῆς
νέας ἔργα: Οἱ δύο προε σποντοὶ τοῦ χωριστοῦ,
ὑπὸ Η. Ζάννου, καμπειδύλλιον διδαχθὲν ἐν τῷ θεάτρῳ
Τούρκα. ὁ Τραγῳδιστὴν, λιγικὸν δραμάτιον,
ὑπὸ Ι. Πολέμη, διδαχθὲν ἐν τῷ θεάτρῳ Παραδείσῳ
καὶ ἡ Ἀκτίς ἐν σκότει, δραμάτιον τοῦ Δ.
Κοζομπούλου, διδαχθὲν ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ Παραδείσῳ.
Ἐκ τῶν κρίσεων τῶν ἐφημεριδῶν ἑξάργομεν δτι καὶ
τὸ καμπειδύλλιον τοῦ Η. Ζάννου ἔσχε τὸν αὐτὸν
ἥν καὶ τὰ πρό αὐτοῦ ἐκτελεσθέντα ἀποτυχίαν, κατε-
κριθεὶς δ' ἐπίσης ὡς σκηνικὸν ἔργον ὁ Τραγῳδιστὴν,
τῆς δ' Ἀκτίνος ἐν σκότει ἡ λάγ-
γης ἐγένετο ωκεῖ. Φορού εἰπερ τοιούτου οὐ

Είναι περιεγγόν ότι εν φύσει ακαδημαϊκός καὶ διά-
σημος δραματικός Ἀλέξανδρος Δουμᾶς τιδες ἀπὸ
πενταετίας μποσχεύει τῷ Παλλικῆ Κωμῳδίᾳ γένον ἔργον
αὐτοῦ, τὸν *Chemin des Thèbes*, οὗπω εδωκεν
αὐτὸν, ἐν ᾧ φύσει ακαδημαϊκός καὶ ἔνδοξος συγ-
γραφεῖς τοῦ *Monde où l'on s'amuse*, κ. Pailleron
εδόκιμον διετί θὰ δωδη ἐπίσης νέον ἔργον ἐφ' ὧ καὶ
ἐπανελθοῦ τὸ *Monde où l'on s'amuse* οὕπω παρέ-
σκεψεν αὐτὸς, ὑπέρχουσιν ἄνθρωποι τοιτίνες θυνθέ-
τουσιν ἔργα μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχερείας μεθίπτετο
γουσοὶ παγώται, νοτίσθι ὡς τὸ μεθεμβύσθιστό ὡς

Ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ τοῖς Ὀμονοίας ἀσμένοι ἀνέγνω-
μεν διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἑδιάκηθον ἡ Φαιδὼρα, περὶ τῆς
διαιτήσαρχεν ἐν τῷ προτέρῳ τεύχει. Ή ἐξαπεις ἐστα-
νάληψις τοῦ πολυκρότου τέργου τοῦ Sardou ἐστὶν
ἀξιῶν μεταμόρφωσις.

ΟΔΙΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

Οὐδὲν ἵσχε νῦν καταστήσῃ μετριοπαθιστέαν καὶ
κατ' ἀκόδουθιαν ἐπικεστέαν τὴν ὁμοδοστικὴν
πλειονοτυφίαν τῆς φαινούμενῆς οὕτω δὲ οὕτη τῇ

παρεδούσῃ τετάρτη ἐξέδωκε τὸν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀνακριτικῆς ισονόμου λεπτοκρίτης ἐπιτροπῆς ἀπόφασιν αὐτῆς, διειστὰς θεσπισασθε τὸν εἰλ. δίκιν παραπομπὴν ὅθρος τοῦ περινού ψήσθε τὸν κ. Ἀβακούμοβιτε ὑπουργείον τῶν φιλελευθέρων. Εἶγε ἀναντίθεστον ὅτι τὸ περι οὐ ὁ λόγος ὑπουργείον, πραξικοπηματικῶς κλιθὲν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῆς μακαρία τῇ λέξει ἀντιβασιλείας, πραξικοπηματικῶς δὲ ἐν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ μονοκρατορικῶς τὴν δύναμιν τῆς ἀντιβασιλείας ἔναστοντος κ. Ριζίτης ὑποστηγίζομενον, πραξικοπηματικῶς ὡςαύτως καὶ διὰ πολλῶν συντάγματιν ἀθετήσων ἐπεζήτησε τὸν ἐξασθάλιστὸν ἐαυτῷ τῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲ τούτῳ ἔνεκα δὲν εἶναι ἀνάξιον τῆς περὶ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ἐμφανίσεως αὐτοῦ ἢ θέσις ὅμως τῆς κώφας, μετὰ τὸν μακρὸν ἐκείνον ἐδωτερικὸν δάλον, τὸν ταράξαντα αὐτὸν καθ' ὅλον σχεδὸν τὸν ἀπὸ τῆς παρατίθεσθαι τοῦ βασιλέως Μιλάνου μέχρι τῆς αὐτεπαγγέλτου ὑπὸ τοῦ γιοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἀνακριθέως τῆς ἐντικούστητος αὐτοῦ κρέον, δεομένης ἀπαραιτήτως γαληνῆς καὶ πίσυχιας πρὸς ἀποτελεσματικῶτεραν ἐξακολύθισιν τοῦ ἔργου τῆς πιθόδου, εἰς τὸν σχετικὸν συντέλεσθιν τοῦ ὄποιους φαίνεται τεκλημένη ἡ τραπέζα ἐθνικὴ τῶν φιλοσπαστικῶν μερις, ἐπέβαλλε μετρογονθετέραν συμπεριφοράν πέρις συντετριμμένους πᾶν τέλεον καὶ τετοπισμένους πολιτικοὺς ἀντιπάλους, τῆς ἐμπαθοῦς μέχρι πολιτικῆς ἐγοττώσεως διὰ τοικοῦ ἀτιμασμοῦ καταδιώξεως αὐτῶν ἀναζητούσης αὐθις τὰ μόνις κατευνασθέντα πάλι καὶ παραδεκευαζούσης τίνιν ἐν καιρῷ ἐπιζήτησιν ἀντιποίνων καὶ διαιωνιζούσης οὕτω τὸν ἐδωτερικὸν τοῦ βασιλείου καὶ υδωνισμὸν. — Ἄλλ' αἱ ὑπαγόρευσεις αὗται τῆς μετέστοιχης αἰειαῖς καὶ τοῦ γενικῶτεροῦ τῆς κώφας συμβέροντος δὲν κατίσχυσαν τῶν ὑποκινήσεων τοῦ πολιτικοῦ πάθους τῶν νηπικῶν, οὕτω δέ ἡ Σικουρίνια διὰ μεγάλης πλειονόψεως ἀπέφεύσισε τίνιν εἰς δίκιν παραπομπὴν. — Εἴτε καθόλι συγκράτησις τοῦ καθικοῦ δικαστηρίου αἰσεῖ πάντα σχεδὸν φόδον μὴ καὶ ἐν τῷ δραμτικῷ τῆς δικαιοσύνης ἐτυμηγορίᾳ ἐπικρατήσῃ ἢ φωνῇ τῆς πολιτικῆς εἰδοκήσεως. Τὸ δικαστήριον τούτο κατά τὰ εἰς Βελγικόδιου τηλεγραφιθέντα συνεκροτήθη ἐκ δεκαέξη μελῶν, ὃν τὰ μὲν ὀκτὼ ἐξελέγουσαν ἐκ τῆς φιλοσπαστικῆς μερίδος, τὰ δὲ ἕτερα ὀκτὼ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Οὕτω δύναται τις νὰ ἔχῃ πεποιθησιν, ὅτι η δίκη δὲν θ' ἀποδῆ συνέχεια τῆς μονομεροῦς σχεδὸν διὰ τίνιν ἐγεστῶσαν παντούσιαν τῆς φιλοσπαστικῆς μερίδος μέχρι τοῦδε διεξαγωγῆς τοῦ ζητήματος.

Ἡ διεθνῆς πολιτικὴ κατάστασις διατελεῖ ἐν ᾧ σπουδεῖο κατελίπομεν ταῦτην κατὰ τὴν παρελθούσαν κυριακὴν, μετά μόνης τῆς διαθοᾶσσα, διτέ νέον τεκμηρίου τῶν γερμανικῶν διαθέσεων πρὸς τὴν δυνατήν ἐπανόρθωσιν τῶν πεπληρυμμελημένων ὡς πρός τὴν ἀπὸ τῆς ἀποχώρησεως τοῦ πρίγκιπος Βενιζέλου καὶ εἶπες ἱερατὴν ταῦταν πρός τὴν Ρώσιαν πολιτικὴν, ἐπιτρέπασσαν μὲν πρὸς τῇ δυνατελεῖ τῆς γαλλορωσίκης προσεγγίσεως καὶ τῇ Αὐστρεύσουγγαρίᾳ ὅπως, κενὴν εὐθεῖσα, εὐχερῶς καταλαβεῖ πών ἀρτί λιτεταύει παρὰ τῇ μεγάλῃ τοῦ Βροστὸς Δυνάμει θεσιν, ἐπανεγκουσσαν δέ κατὰ μέγα μερος τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῶν επιφορτῶν χρηματουρούμενον περιεῖν κακ-